

Puzzelen met 'stoepkrijt'

Beeselnaren Thei Geraets (81), Fons Verdonck (65) en Hub Driessen (64) voelen zich als jongetjes die met historisch speelgoed mogen spelen.

Op de zolder van Beesels keramiekfabriek St-Joris puzzelen ze oude mallen van oude beelden ineen.

door **Angela Janssens**

In totaal heeft hij 47 jaar bij de Beeselse keramiekfabriek gewerkt, de nu 81-jarige Thei Geraets uit Beesel. „Ik woonde in die tijd ook nog eens op het fabrieksterrein, was dag en nacht met het keramiek van St-Joris bezig. Het was zelfs zo erg, dat ze thuis vroegen of ik nog wel eens langs kwam.”

Sinds vijf weken is Thei samen met 'puzzelmaten' Fons Verdonck en Hub Driessen weer regelmatig in 'zijn' fabriek te vinden. Want op de zolder van St-Joris ligt al decennia lang een ware museumschat stof te verzamelen: tientallen, zo niet honderden mallen van beelden die ooit in deze fabriek, die in 1935 de deuren opende, zijn gemaakt. Religieuze kunst, kerstgroepen, kruiswegstaties; het ligt er allemaal. In stukken. Op een stapel die jarenlang dienst heeft gedaan als afvalberg. Die afvalberg is ook regelmatig verplaatst. Meer dan eens stond de enorme hoop met scherven en stukjes de fabrieksmedewerkers in de weg. Het mag een wonder heten dat de directie nooit heeft besloten om de 'rommel' eens in een afvalcontainer te laten gooien. Gelukkig is dat er nooit van gekomen. Want voor de Stichting Beesels Keramisch Erfgoed, waar Fons Verdonck toe behoort, is de rom-

Links: Thei Geraets op zoek naar 'puzzelstukjes', rechts boven: Fons

melzolder anno nu een ware schatkamer. „We wisten dat hier veel materiaal zou liggen”, zegt Verdonck. „Van kleine beeldjes tot beelden ter grootte van 1,20 meter of mallen van familiewapens die op bestelling gemaakt zijn; we hebben het allemaal gevonden.” Enige na-deel is, dat al deze kunstschatten, die de stichting van Verdonck over een aantal jaar in een nog te realise-

ren museum in het centrum van Beesel hoopt te exposeren, zonder pardon op de hoop zijn gesmeten. Vandaar dat de drie heren nu stukje voor stukje alle keramische mallen weer in elkaar moeten zetten. Een stoffig monnikenwerk. Hub Driessen: „Ik heb 43 jaar in deze fabriek gewerkt. Als hoofd technische dienst. In die hoedanigheid heb ik in het verleden ook weleens

Verdonck toont 'puzzels' die al af zijn, rechts beneden: de mallen liggen onder het stof.

foto Jurgen Mols

wat spul op deze afvalhoop van zijn plek geduwd. Deze berg heeft me vaak in de weg gestaan. Hoe vreemd kan het lopen: nu sta ik de mallen hier weer bij elkaar te zoeken.” Ook Thei Geraets heeft zich als werknemer van de fabriek gestoord aan het afval dat hij nu met zoveel liefde doorzoekt. Zijn werkervaring met deze mallen komt nu goed van pas. „Je moet we-

ten wat je zoekt. Als je naar de mallen kijkt, zie je het negatief van het beeld dat er ooit van is gemaakt. Ook dat maakt het moeilijker om de juiste stukken bij elkaar te vinden. Je moet daar ook wat geluk mee hebben. Vanmorgen zag ik ineens twee passende stukken van een kruiswegstatie liggen. Dat is de sport. Maar soms heb je een brokstuk tientallen keren in je hand,

voordat het op zijn plek valt. En er zitten ook mallen bij, die niet meer compleet zijn.” Verdonck vult aan: „Als niemand deze stukken bij elkaar had gepuzzeld, was dit bij wijze van spreken een mooie berg stoepkrijt geweest. Daarom hebben we hier nog maanden werk. We stoppen pas, als we alles gered hebben wat er te redden valt.”